

uitspraak

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT.

Bestuursrecht

zaaknummer: BRE 16/7196 WET VV en BRE 16/4230 WET

uitspraak van 26 september 2016 van de voorzieningenrechter in de zaak tussen

de vereniging "Sportvisserij Zuidwest Nederland", te Breda, verzoekster,
gemachtigde: mr. F.J. Boonstra,

en

de staatssecretaris van Economische Zaken, verweerder.

Als derde partijen hebben aan het geding deelgenomen:

[redacted] te [redacted] en

[redacted] te [redacted]
gemachtigde: mr. J.H. Hermsen.

Procesverloop

Verzoekster heeft beroep ingesteld tegen het besluit van 20 mei 2016 van de staatssecretaris (bestreden besluit) inzake twee verleende vergunningen voor de visserij met vaste vistuigen in de Maasmond, de Nieuwe Waterweg, de Prinses Arianehaven, het Yangtzekanaal, het Calandkanaal en het Beerkanaal. Zij heeft de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden in Breda op 22 september 2016. Voor verzoekster zijn verschenen mr. F.J. Boonstra, mr. R.R. Bil, E. Derks en J.A.R. Hoogendoorn. De staatssecretaris heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. P.J. Kooiman, ir. F.G.E. van den Berg, ir. L.A. Bak-Schep en ir. L.C.M. Gorissen. Namens derde partijen zijn verschenen hun gemachtigde mr. J.H. Hermsen en [redacted] en [redacted].

Overwegingen

1. Op grond van de stukken en de behandeling ter zitting gaat de voorzieningenrechter uit van de volgende feiten en omstandigheden.

Bij besluit van 16 december 2015 met documentnummer 58477 (primair besluit I) heeft de staatssecretaris aan [redacted] een vergunning als bedoeld in artikel 33 van de Uitvoeringsregeling visserij verleend voor visserij in de Maasmond, de Nieuwe Waterweg, het Calandkanaal en het Beerkanaal. Op basis van de vergunning mag met een vissersvaartuig worden gevisd.

Bij besluit 16 december 2015 met documentnummer 58448 (primair besluit II) heeft de staatssecretaris aan [redacted] een vergunning als bedoeld in artikel 33 van de Uitvoeringsregeling visserij verleend voor visserij in de Maasmond, de Nieuwe Waterweg, het

Calandkanaal, het Beerkanaal, de Prinses Arianehaven en het Yangtzekanaal. Op basis van deze vergunning mag met drie vissersvaartuigen worden gevist.

Bij brief van 28 januari 2016 heeft verzoekster bezwaar gemaakt tegen de besluiten van 16 december 2015.

Bij besluit van 20 mei 2016 (bestreden besluit) heeft de staatssecretaris de bezwaren van verzoekster gericht tegen primair besluit I en II ongegrond verklaard.

Op 29 juni 2016 heeft verzoekster beroep tegen het bestreden besluit ingesteld.

2. Verzoekster heeft, samengevat, aangevoerd dat het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid en niet kan worden gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde motivering. Daartoe betoogt verzoekster dat de staatssecretaris onvoldoende rekening heeft gehouden met 100.000 sportvissers in het gebied, omdat de visserij met staand wantnetten sportvissers enorm beperkt. Tevens betoogt verzoekster dat de gevolgen van de vergunningen onevenredig zijn, omdat de visstand in het bevijsingsgebied onaanvaardbaar zal worden aangetast. Daarnaast stelt verzoekster dat de vergunningverlening niet overeenkomstig de beleidsregel "Vast en zeker!" is en dat de vergunningen in strijd zijn met de Flora- en faunawet (Ffw). Zij heeft de voorzieningenrechter verzocht de vergunningen met documentnummers 58477 en 58448 te schorsen.

3. Ter zitting is het spoedeisend belang van verzoekster besproken. De voorzieningenrechter acht het spoedeisend belang van verzoekster vooral gelegen in de toename van visserij-intensiteit door beroepsvissers in de periode september/oktober, waardoor sportvissers minder ruimte hebben om te vissen en dat de huidige intensiteit tijdens de migratieperiode van de zeebaars in september en oktober schadelijk is. Daarmee is er naar het oordeel van de voorzieningenrechter voldoende gebleken van een spoedeisend belang van verzoekster bij het treffen van een voorlopige voorziening.

4. De voorzieningenrechter is van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak en doet daarom op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet alleen uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening, maar ook op het beroep.

5. Ingevolge artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het Reglement zee- en kustvisserij 1977 (het Reglement) is de minister in het belang van de visserij bevoegd regelen te stellen ter verzekering van de instandhouding dan wel uitbreiding van de visvoorraden.

Ingevolge artikel 6d, eerste lid, van het Reglement kan de minister van het bepaalde bij of krachtens dit besluit vrijstelling of ontheffing verlenen.

Krachtens voormeld artikel 3, eerste lid, aanhef en onder b, van het Reglement is de Uitvoeringsregeling visserij (Uitvoeringsregeling) vastgesteld.

Ingevolge artikel 12, eerste lid, van de Uitvoeringsregeling is het verboden te vissen in het zeegebied en de kustwateren met een aalfuik, staand want, hoekwant, aalkistje, ankerkuil of enig ander vast vistuig, niet zijnde een vistuig, bestemd voor het vangen van schelpdieren.

Ingevolge artikel 33, tweede lid, kunnen aan vrijstellingen, ontheffingen en vergunningen, als bedoeld in de Uitvoeringsregeling, voorschriften worden verbonden. Zij kunnen onder beperkingen worden verleend. Zij kunnen worden ingetrokken.

Ingevolge artikel 36, eerste lid, gelden de in artikel 12 gestelde verboden niet voor degene die van een vergunning van de minister is voorzien.

6. Voorop dient te worden gesteld dat de staatssecretaris bij het verlenen van een ontheffing van de verboden als bedoeld in de Uitvoeringsregeling beleidsvrijheid toekomt. Daarbij dient de staatssecretaris een afweging te maken van alle betrokken belangen, welke afweging door de voorzieningenrechter slechts terughoudend kan worden getoetst.

Getoetst dient te worden of aan het bestreden besluit een deugdelijke belangenafweging vooraf is gegaan en of daarbij voldoende rekening is gehouden met de belangen van verzoekster. De staatssecretaris heeft de belangen van [REDACTED] en [REDACTED] afgewogen tegen de belangen van andere gebruikers, waaronder die van de sportvisserij. Uit het bestreden besluit blijkt dat de staatssecretaris betekenis heeft toegekend aan het feit dat de vergunningen geen uitbreiding van de visserij-intensiteit tot gevolg hebben en dat de vergunningen zijn verleend voor een vorm van visserij die al vele jaren in het gebied plaatsvindt. Dat op grond van vergunning met documentnummer 58448 in een groter gebied mag worden gevestigd leidt naar de mening van de staatssecretaris evenmin tot een toename van de visserij-intensiteit. Verder heeft de staatssecretaris ter zitting toegelicht, dat hij beseft dat het Europortgebied en de Nieuwe Waterweg belangrijke locaties zijn voor de sportvisserij. In dat kader heeft de staatssecretaris toegelicht dat per vergunning maximaal 2.500 staand want is toegestaan en dat de verleende ontheffingen voor de sportvissers dus een kleine beperking oplevert, zeker als dit wordt afgezet tegen de grote ruimte aan de Nieuwe Waterweg en in het Europortgebied die voor sportvissers beschikbaar blijft. De voorzieningenrechter acht de door de staatssecretaris gemaakte belangenafweging onder de gegeven omstandigheden niet onzorgvuldig of anderszins onredelijk.

7.1 Het ligt op de weg van de staatssecretaris om aannemelijk te maken dat de visstand in het bevissingsgebied wegens de door [REDACTED] en [REDACTED] voorgenomen activiteiten niet onaanvaardbaar zal worden aangetast. Getoetst dient te worden of de staatssecretaris aan de zojuist omschreven onderzoeksplicht heeft voldaan.

7.2 De staatssecretaris heeft zich bij het bestreden besluit gebaseerd op een rapport van Witteveen en Bos van 8 november 2013 dat is opgesteld in opdracht van het ministerie van Economische Zaken. De voorzieningenrechter stelt vast dat in het rapport specifiek is gekeken naar de visstand en de impact van de visserij daarop. In het rapport wordt geconcludeerd dat de visbestanden in het onderzochte gebied geen tekenen vertonen van een te hoge visserijdruk of van overbevissing. Ten aanzien van het door verzoekster aangehaalde rapport van IMARES constateert de voorzieningenrechter dat het rapport slechts een globaal beeld van de situatie in het bevissingsgebied geeft, door het signaleren van algemene trends. Er kan worden afgeleid dat over de exacte visstand ter plaatse veel onduidelijkheid bestaat, maar niet dat er een acuut gevaar voor overbevissing is.

7.3 Voor wat betreft de verwijzing door verzoekster naar het advies van het ICES van 30 juni 2016 waarin geadviseerd wordt om een totaal aanlandverbod in te stellen voor de zeebaars in 2017 overweegt de voorzieningenrechter het volgende.

De staatssecretaris onderkent dat ten aanzien van de zeebaars sprake is van een negatieve trend. In dat kader heeft de staatssecretaris reeds maatregelen genomen door bijvoorbeeld een maandelijks beperking van de aanvoer van zeebaars van 1.300 kilo per vaartuig te stellen. Ter zitting heeft de staatssecretaris toegelicht dat nadere en stringere maatregelen worden opgelegd, als blijkt dat de reeds genomen maatregelen onvoldoende effect sorteren. Op dit moment zijn er volgens de staatssecretaris geen redenen om verder beperkende vangstmaatregelen ten aanzien van beroeps- en sportvissers te treffen.

7.4 Op basis van het voorgaande heeft de staatssecretaris naar het oordeel van de voorzieningenrechter op basis van de beschikbare informatie kunnen aannemen dat er geen aanleiding bestaat te veronderstellen dat de vergunningen aan [REDACTED] en [REDACTED] zal leiden tot te hoge visserijdruk of van overbevissing. Daarnaast bieden de vergunningen de staatssecretaris de mogelijkheid om gedurende de periode waarvoor de vergunningen zijn verleend gebieden en/of visplaatsen voor de visserij met vaste vistuigen te sluiten indien de instandhouding van de visvoorraden of de bescherming van natuurwaarden daartoe aanleiding geven.

8.1 [REDACTED] en [REDACTED] stellen zich op het standpunt dat het betoog van verzoekster ten aanzien van de Ffw ingevolge artikel 8:69a van de Awb geen bespreking behoeft, omdat dit niet tot vernietiging van het bestreden besluit kan leiden.

8.2 Ingevolge artikel 8:69a van de Awb vernietigt de bestuursrechter een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

De bepalingen in de Ffw strekken tot bescherming van inheemse dier- en plantensoorten. Uit de statuten van verzoekster volgt dat haar belang is gelegen in een gevarieerde, duurzame visstand, waarop een duurzame sportvisserij mogelijk is. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de bepalingen in de Ffw niet strekken tot bescherming van de belangen van verzoekster.

8.3 De voorzieningenrechter stelt voorop dat uit de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (bijvoorbeeld de uitspraak van 16 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1284) volgt dat het in artikel 9 van de Ffw opgenomen verbod niet is beperkt tot het opzettelijk doden van beschermde inheemse diersoorten. Uit het bepaalde in artikel 9 van de Ffw volgt dat met elke doding van een dier dat behoort tot een beschermde, inheemse diersoort, daargelaten of die doding voorzienbaar dan wel incidenteel is, het in artikel 9 van de Ffw vervatte verbod wordt overtreden.

8.4 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vangst van beschermde vissoorten, zoals houting en fint bij de vergunningverlening redelijkerwijs niet voorzienbaar is. In dat kader hebben de staatssecretaris en [REDACTED] en [REDACTED] ter zitting nog toegelicht dat uit het verleden blijkt dat bijvangst uiterst gering zijn. Deze stellingname vindt steun in het rapport van IMARES en wordt door verzoekster onvoldoende weerlegd. Verder hebben [REDACTED] en [REDACTED] ter zitting toegelicht dat de minimum maaswijdte van de stand wantnetten 110 millimeter bedraagt, omdat een kleinere maaswijdte de kans op ongewenste bijvangst van ondermaatse vis vergroot.

9.1 Verder betoogt verzoekster dat de vergunningverlening niet overeenkomstig de beleidsregel "Vast en zeker!" is.

9.2 De voorzieningenrechter stelt vast dat uit de beleidsregel blijkt dat de staatssecretaris het wenselijk acht dat de kleine groep van vaste vistuigenvissers voor een langere periode ruimte wordt geboden hun visserij op rendabele wijze te kunnen uitoefenen. Verder stelt de voorzieningenrechter vast dat het beleid tot uitgangspunt heeft dat de visserij-intensiteit in het Europoortgebied niet zal uitbreiden.

9.3 Nu [redacted] en [redacted] al vele jaren met vaste vistuigen in het Europoortgebied actief zijn en de huidige visserij-intensiteit niet zal uitbreiden, is de vergunningverlening naar het oordeel van de voorzieningenrechter in overeenstemming met de beleidsregel. Daarbij overweegt de voorzieningenrechter dat [redacted] weliswaar in een groter gebied mag vissen, maar de lengte van de staand wantnetten en daarmee de intensiteit gelijk is gebleven.

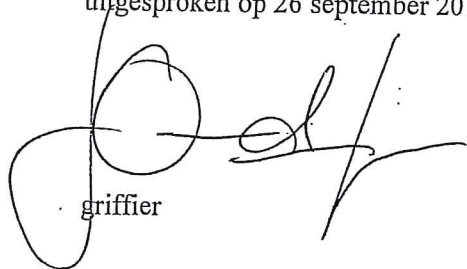
10. De voorzieningenrechter komt tot de slotsom dat de staatssecretaris de vergunningen aan [redacted] en [redacted] in redelijkheid heeft mogen verlenen. Het beroep zal ongegrond worden verklaard. Gegeven deze uitkomst wijst de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening af. Bij deze beslissing is er geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.A.F. van Ginneken, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. J.M.B. van Overdijk, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 26 september 2016.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

27 SEP. 2016

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan voor zover daarbij is beslist op het beroep binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

"VOOR FOTOKOPIE CONFORM"
De griffier van de rechtbank
Zeeland-West-Brabant